

Kr. i ekstra Tilskud til vore Folkehøjskoler og Landbrugsskoler. Under Finanslovens første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at vore Højskoler og Landbrugsskoler har været meget uheldigt stillede i alle Krigsaarene, idet deres Udgifter paa alle Punkter var meget stærkt stigende, men Statens Tilskud var ikke steget. Vi har jo i de sidste Aar ved særlige Love faaet forøgede Tilskud til næsten alle Skoleformer, til Folkeskolen og til Friskolen, til vore Gymnasier, til Realskoler, men det direkte Tilskud til vore Højskoler og Landbrugsskoler er ikke forøget siden Revisionen af Loven af 1913. Da blev Tilskuddet sat til 2 500 Kr. som Maksimum af direkte Tilskud til hver Skole, og det Tal er man blevet staaende ved siden. Ved den Revision af Højskoleloven, som fandt Sted i Fjor, sattes Tilskuddet til Eleverne betydeligt op, men Tilskuddet til selve Skolerne blev staaende ved det gamle. Paa Tillægsbevillingsloven i Fjor og paa det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag findes, som jeg nævnte før, Forslag om et ekstra Tilskud paa 39 500 Kr. Det vil blive saadant noget som 500 Kr. til hver Skole, og som Forholdene ligger, er der kun Grund til at hilse dette Forslag med Tilfredshed, men da Dyrtiden stadig er vedvarende, og der ikke er Udsigt til synderlig Forandring i den kommende Tid, forekommer det mig, at denne Form for Bevilling i Længden ikke er saa heldig. Det forekommer mig, at vore Højskoler og Landbrugsskoler lige saa vel som vore andre Skoler kan kræve, at Tilskuddet kommer ind under fastere Former. Der er mange af disse Skoler, som har maattet opsætte ret nødvendige Udgifter til Reparationer og lignende, som nu ikke kan opsættes længere, og Lærerlønningerne er stadig stigende, saa jeg tror ikke, at vi her i Rigsdagen kan vedblive at overse, at disse Skoler kan gøre Krav paa et større fast Tilskud. Idet jeg derfor igen vil anbefale det foreliggende Forslag om et ekstra Tilskud, vil jeg spørge den højtærede Undervisningsminister, om der ikke fra Foreningen for Højskoler og Landbrugsskoler er indkommet et Andragende om en Revision af Højskoleloven paa dette Punkt, saa det faste Tilskud til disse Skoler kan blive forøget, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han er villig til at imødekomme dette Ønske og inden ret længe stille Forslag om en Revision af Loven paa dette Punkt.

A. C. Meyer: Under Punkt 13. i Betænkningen er omtalt et Samraad angaaende Ønskeligheden af at kunne anbringe Kunstgenstande i Gesandtskabsbygninger og i Amtmandsboliger i Sønderjylland. Det er jo i og for sig en smuk Tanke, men den henleder unægtelig ogsaa Opmærksomheden paa, hvad der allerede til Dels er berørt af den ærede Ordfører, at der er andre Steder, hvor man kunde trænge til at faa anbragt Kunstgenstande for at forskønne Omgivelserne. Man kunde maaske i denne Henseende tænke paa selve den Bygning, i hvilken vi befinder os, hvor der utvivlsomt trænges til Anbringelse af Kunstgenstande. Jeg har for Resten lige nylig set en Kunstgenstand, der dog desværre — Gud ske Lov, kunde man sige i denne Forbindelse — ikke skal blive her, det er et Billede inde i Formandens Værelse, der repræsenterer den moderne Kunst. Med al den Hensynsfuldhed og Respekt, man vil vise overfor Kunsten, og den Fare, man løber ved ikke at ville forstaa, hvad der er moderne, maa jeg dog sige, at jeg tror, det ikke just skal være den Slags Kunst, der skal smykke Rigsdagen, Amtmandsboliger eller Gesandtskabsbygninger.

Ved at berøre dette sidste Spørgsmaal kommer jeg til at omtale ganske kort Punkt 2. under dette Samraad. Dette Punkt angaar Kunstakademiet. Ved Finanslovsforslagets Behandling sidst fik jeg Lejlighed til at fremdrage den Kritik, der af Mænd som Professor Oppermann og Professor Oscar Matthiesen var øvet mod Ordningen paa Kunstakademiet. Selv staa man jo naturligt ganske uden direkte Indsigt i disse Forhold, men man maa formode, at naar en saadan Kritik fremkommer fra to ansete Mænd, maa der være en Del, der skal rettes, og hvad der senere er fremkommet i Pressen, viser jo noksom, at Forholdene paa Kunstakademiet har noget til fælles med Forholdene hos dets Genbo, det kongelige Teater. Der er Rester af gammel Enevælde, som ikke fortjener at blive bibeholdt. Blot en saadan Omstændighed som den, at man supplerer sig selv til Bestyrelsen, vidner om, at man ikke følger med Nutidens demokratiske Krav. Ved samme Lejlighed tog for Resten ogsaa en Professor, et æret Medlem af det konservative Folkeparti, Ordet i samme Retning og udtalte Haabet om, at Forholdene paa Kunstakademiet maatte komme ind i et andet Spor. Jeg vil derfor være den højtærede Minister meget taknemme-